

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.314/2022/35.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2022. október 26. és 2023. február 8. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlottl ellen indult büntetőügyben a Gyulai Törvényszék 2022. március 3. napján kihirdetett 19.B.196/2021/46. számú ítéletét *megváltoztatja*:

A szabadságvesztés tartamát 16 (tizenhat) évre *enyhíti*.

magánfél magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja, a vádlott illetékfizetésre kötelezését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2022. március 4. napjától 2023. február 8. napjáig letartóztatásban töltött időt is beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlottl vádlottat emberölés büntettének kísérlete [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont és f) pont] miatt 18 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[2] A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2020. május 31. napjától 2022. március 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

[4] Kötelezte a vádlottat, hogy a jogerős ítélet közlésétől számított 15 napon belül fizessen meg magánfél1 magánfél részére kártérítés címén 158.495,- forintot, valamint ezután az államnak 1.500,- forint eljárási illetéket.

[5] Rendelkezett a bűnjelekről, kötelezte a vádlottat, hogy a jogerős ítélet közlésétől számított 15 napon belül fizessen meg a magánfél meghatalmazott képviselője díjaként magánfél1 magánfél részére 50.000,- forintot, ügyvéd1 ügyvéd részére 46.000,- forintot.

[6] Kötelezte a vádlottat 3.916.322,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[7] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[8] Fellebbezett az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés,

[9] a vádlott sértettl sérelmére elkövetett cselekmény kapcsán felmentés, egyebekben enyhítés,

[10] a védő a tényállás és a jogi minősítés téves megállapítása miatt eltérő tényállás és eltérő minősítés megállapítása és a büntetés enyhítése érdekében.

[11] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.278/2021/3. szám alatt az ügyészség fellebbezését fenntartva indítványozta az elsőfokú ítélet a 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése szerinti teljeskörű felülbírálatát azzal, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást túlnyomórészt a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

[12] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tényállása eljárási szabálysértésre visszavezethetően részben megalapozatlan. A megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében indítványozta, hogy az ítéltábla rendeljen el részbizonyítást, a szakértől által a nyomozás

során készített kiegészítő orvosszakértői véleményét és tárgyalási előadását tartalmazó jegyzőkönyvet küldje meg szakértő2 igazságügyi szakértőnek és nyilatkoztassa, hogy egyetért-e a szakértőtársa által elmondottakkal. Ezen felül tűzzön az ügyben tárgyalást, ismertesse a nyomozati iratok I/137., 143. és 157. oldalán található rendőri jelentéseket. Ezen felül akként nyilatkozott, hogy indítványát a részbizonyítást követően kívánja előterjeszteni.

[13] A védő fellebbezése írásbeli indoklásában a sértett1 sérelmére aljas indokból elkövetett emberölés büntette kísérletének vádja alóli felmentést indítványozott és elsődlegesen bűnösség, másodlagosan bizonyítottság hiányában és erre figyelemmel a büntetés enyhítését kérte. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, harmadlagosan a szabadságvesztés büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

[14] A védő szerint sértett1 sértett sérelmére elkövetett cselekmény vonatkozásában az elsőfokú ítélet megalapozatlan, fellebbezése indoklásaként csatolta magánszakértő neve magánszakértői véleményét. Erre figyelemmel bizonyítás elrendelését indítványozta és kérte magánszakértő neve szakértőkénti kirendelését, másodlagosan kérte magánszakértő neve szakértőkénti megidézését és meghallgatását az ügyben eljáró szakértőkkel együttesen és a szakvélemények ütköztetését indítványozta.

[15] A másodfokú eljárásban felvett részbizonyítást követően a fellebbviteli főügyészség a tényállás kiegészítése, a bűnösségi körülmények helyesbítése és kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, a polgári jogi igény érvényesítését utasítsa egyéb törvényes útra, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[16] A védő a másodfokú eljárásban beszerzett kiegészítő igazságügyi orvosszakértői véleményt nem tartotta elfogadhatónak, álláspontja szerint a szakértők nem tettek eleget a bíróság felhívásának, nem cáfolták kellő alapossággal a védő álláspontját, melyet magánszakértő neve szakvéleményével támasztott alá.

[17] A fellebbezési tárgyaláson sértett1 sértett vonatkozásában továbbra is fenntartotta, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, az igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítése nem fogadható el, magánszakértő neve véleménye és sértett1 vallomása alapján legfeljebb aljas indokból elkövetett testi sértés büntette állapítható meg, így kérte a cselekményt ekként minősíteni, emellett a büntetés lényeges enyhítését kérte.

[18] A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta.

[19] Az ítéltábla az enyhítésre irányuló fellebbezéseket ítélte alaposnak.

[20] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen bírálta felül.

[21] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat döntően betartotta.

[22] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség eljárási szabálysértésre visszavezethető, részbeni felderítetlenségre vonatkozó álláspontját.

[23] Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor – az egyébként sértett² sértett halálának körülményeivel összefüggésben szakértő² és szakértő¹ igazságügyi orvosszakértői véleménye ellenére – a 2022. január 19. napján tartott tárgyaláson ismertette ugyanezen körülményekkel összefüggésben szakértő¹ szakértő által a nyomozás során készített kiegészítő szakvéleményét. Ezen felül a 2022. január 18. napján tartott tárgyaláson szakértő¹ szakértő a szakértőtársa távollétében nyilatkozott az elhalt sértett sérüléseire nézve is, melyet az elsőfokú bíróság az ítélet indokolása során értékelési körébe vont.

[24] A hatályos büntetőeljárásról szóló törvény nem tartalmaz a korábbi Be.-hez hasonló olyan rendelkezést, hogy a halál oka és körülményei vizsgálatánál két szakértőt kell alkalmazni.

[25] A 282/2007. (X. 26.) Kormányrendelet 2. § (3) bekezdése és a 351/2013. (X. 4.) Kormányrendelet 27. § (1a) bekezdés a) pontja értelmében igazságügyi boncolás során a halál okának egyértelmősége tekintetében két szakértő együttes nyilatkozata szükséges.

[26] Ezen felül az elsőfokú bíróság a tényállást olyan rendőri jelentésekre is alapította, amelyek ismertetése elmaradt az elsőfokú eljárásban. E körben az ügyészség a nyomozati irat I/137., 143. és 157. alatti rendőri jelentésekre hivatkozott és azok ismertetését indítványozta.

[27] A részbeni megalapozatlanság miatt, a részbeni felderítetlenség kiküszöbölése érdekében az ítéltábla a Be. 594. § (1) bekezdése alapján részbizonyítást rendelt el. Ennek keretében nyilatkoztatta szakértő² igazságügyi orvosszakértőt szakértő¹ nyomozás készült kiegészítő orvosszakértői véleménye, illetőleg a 2022. január 18. napján tett előadását illetően, aki írásban osztotta a szakértőtársa ezekben kifejtett álláspontját.

[28] A fellebbezési tárgyaláson ismertette a nyomozati iratok I/157. lapszám alatti rendőri jelentést. Az I/143. lapszám alatti jelentés ismertetése megtörtént az elsőfokú eljárásban a 46. számú jegyzőkönyv 22. oldal negyedik bekezdése tanúsága szerint, míg az I/137. lapszám alatti rendőri jelentés egy összefoglaló jelentés, mely a tényállás szempontjából nem bírt jelentőséggel, így annak ismertetését a másodfokú bíróság mellőzte.

[29] Az ítéltábla ezen felül is szükségesnek ítélte további bizonyítás fogantatását.

[30] Részben a védői észrevétel alapján, de hivatalból is észlelve, az orvosszakértői vélemény kiegészítését tartotta indokoltnak a sértett² sértettet ért bántalmazás kapcsán a kézzúrások sorrendjét illetően.

[31] A védői észrevétel tartalmazta – magánszakértő neve szakvéleménye alapján –, hogy megalapozottan véleményezhető, hogy a nyaktőve bal oldalát érő, igen gyorsan cselekvőképtelenséghez és halálhoz vezető, agyi vérrellátási zavart, vérvesztést és vérbelehelést okozó szúrt sérülés volt az első sérülés.

[32] A védői észrevétel ezen felül arra is kiterjedt és elsődleges célja volt arra rámutatni, hogy a sértett1 sérülésének okozásakor kifejtett vádlotti mozgásminta, az egyetlen igazolható sérülés paraméter alapján is jelentősen eltér a sértett2 sértett esetében megállapíthatótól.

[33] sértett1 esetében nem zárható ki egy, az arcra merőlegesen leadott, bökő jellegű, a további okoskodástól eltérítő célzatú szúrás. Ebből pedig az következik, hogy nem igazolható a ténylegesen létrejöttnél jelentősen súlyosabb, azaz életveszélyes vagy halálos sérülés reális valószínűsége.

[34] A védő ezen észrevétele az ölési szándék hiányára utalt sértett1 sértett vonatkozásában.

[35] A másodfokú bíróság a védő észrevételét – magánszakértő neve szakvéleményét – megküldte az ügyben eljáró igazságügyi orvosszakértőknek, akik újabb kiegészítő szakértői véleményükben magyarázatot adtak arra, hogy sértett2 esetében milyen okból véleményezték a szúrások sorrendjét és végül is elfogadták azt, hogy a nyak bal oldalát ért szúrás volt az első, halálhoz vezető szúrás.

[36] sértett1 bántalmazását illetően megerősítették a korábbi véleményükben kifejtetteket, hogy a bal arcfél dokumentált, ellátott lágyrész-sérüléséből csupán annak közel függőleges iránya állítható biztonsággal, mélysége csupán valószínűsíthető. A felülről lefelé történő szúrás irány mellett szól a sértett2 sérülésénél észlelt, döntően felülről lefelé irányuló szúrásmintázat, mely vonatkozásában az elkövető mozgásmintája, magatartása, sértési mechanizmusa nagy valószínűséggel nem változott az előző, halálos eredménnyel végződő cselekmény óta eltelt időben. Így okkal valószínűsíthető a felülről lefelé irányuló sértési mechanizmus.

[37] Az ítéltábla további bizonyítás felvételére nem látott indokot a védői indítvány ellenére sem.

[38] Az elsőfokú bíróság a tényállást – a fenti bizonyítás kiegészítésén túl – a szükséges körben felderítette. A vádlotton kívül kihallgatta azokat a tanúkat, akik a vád tárgyává tett cselekménnyel összefüggésben releváns körülményekről tudomással bírtak. Szakértői bizonyítást folytatott le, orvosszakértői, pszichiátriai, pszichológus és toxikológiai szakértői véleményeket szerzett be, illetőleg vett figyelembe, helyszíni szemle jegyzőkönyvek és kamera felvételek adatait tette tárgyalás anyagává.

[39] Az így beszerzett bizonyítékokat részletesen, iratszerűen és okszerűen értékelte.

[40] A vádlott elismerte a sértett² sérelmére elkövetett vád szerinti bántalmazást, melynek kiváltó okaként a gyógyszer és az alkohol fogyasztását jelölte meg. Bűnösségét e tekintetben nem vitatta.

[41] sértett² sérülését illetően csupán az nem volt tisztázott, hogy hányadik szúrás okozta a halálos eredményt.

[42] A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményét elfogadva az ítéltábla azt állapította meg, hogy a vádlott nagyerejű, első szúrása volt a halálos szúrás. Erre utalt egyébként a sértett védekezésének teljes hiánya is.

[43] Ekként helyesbítette az elsőfokú ítélet 16. oldal ötödik bekezdését és a 21. oldal utolsó előtti bekezdését és e megállapítással a tényállást is kiegészítette a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[44] A sértett¹ sértett sérelmére elkövetett cselekményt illetően a vádlott – vallomása szerint – erre nem emlékezett, bár elfogadta, hogy ez megtörténhetett. A bántalmazási szándékot azonban vitatta, ami aggályos a sértett bekövetkezett sérülése tükrében.

[45] A vádlott védekezésével ellentétes volt a sértett vallomása és az orvosszakértő véleménye. A sértett² sérelmére elkövetett cselekménynek sértett¹ szemtanúja volt. Mindkét bántalmazást alátámasztotta a vallomása. Az elsőfokú bíróság a tényállást az igazságügyi orvosszakértői vélemény és sértett¹ sértett vallomása alapján állapította meg.

[46] A vádlott sértett² sértettet teljesen motiválatlanul, határozott szándékkal, több késszúrással megölte. Igyekezett mindenáron megakadályozni, hogy cselekményére fény derüljön. Felhívta sértett¹ figyelmét, hogy biztosan nem hívnak segítséget, ezt a vádlott akár erőszakkal is meg kívánta akadályozni. Ehhez az ölési cselekményhez használt eszközt alkalmazta sértett¹-gyel szemben, a menekülő sértettet a bántalmazás után is üldözte.

[47] Téves e körben a védő azon hivatkozása, hogy a vádlott a bántalmazás után a kést eldobta, mert azt az iratok tanúsága szerint a vádlottnál találták meg később.

[48] Ezt követően, miután sértett¹-et nem sikerült a vádlottnak utolérnie, a megölt sértettet elrejtette, hazament, néhány holmiját magához vette, elbúcsúzott a húgától és megszökött.

[49] sértett² megölése és sértett¹ bántalmazása között igen rövid idő telt el, a sértettnek a látottak hatására halálfélelme alakult ki.

[50] A rövid időn belül két sértett sérelmére elkövetett közös bántalmazás, amely igen hasonló mozgásmintát mutatott, lényegében összhangban állt az eset összes körülményeivel és nem tette aggályossá az igazságügyi orvosszakértői vélemény elfogadhatóságát.

[51] Ezen felül megállapítható volt az is, hogy sértett²ot teljesen váratlanul érte a támadás, ami nem volt elmondható sértett¹ esetében az előzmények láttán és a vádlotti elutasításra is figyelemmel. Az ítéltábla nem talált olyan körülményt, ami a sértett szavahihetőségét megkérdőjelezte volna.

[52] A másodfokú bíróság álláspontja szerint azon védői érvelés, hogy nem zárható ki sértett¹ sértett irányában egy, az arcra merőlegesen leadott, döfő jellegű, további okoskodástól eltérítő célzatú szúrás, nem volt megalapozott, az csupán az eltérő minősítést és az enyhébb büntetést célozta.

[53] A fent kifejtettekre figyelemmel és a felvett bizonyítás mellett a megállapított tényállás megalapozott volt és ekként képezte a felülbírálat alapját.

[54] További bizonyítás, a tényállás megalapozottsága mellett nem volt indokolt.

[55] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet személyi részét akként helyesbítette, hogy mellőzte annak megállapítását, hogy a vádlottnak kiskorú gyermeke nincs, ehelyett azt állapította meg, hogy senki eltartására nem köteles és mellőzte annak megállapítását is, hogy egészséges, mert a büntetés kiszabása szempontjából annak lehet jelentősége, ha valamilyen betegsége van a vádlottnak.

[56] Az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a megállapított tényállásból a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

[57] sértett² sérelmére a motiválatlan elkövetés ellenére az ölési szándék nem volt vitatott. Az alkalmazott eszköz, az okozott sérülések, a szúrások száma, a vádlott egyenes ölési szándékát támasztották alá, e körben osztotta tehát az ügyészség álláspontját az ítéltábla.

[58] A védelem vitatta az ölési szándékot sértett¹ esetében, azonban ezt cáfolta a másik sértett sérelmére elkövetett ölési cselekmény utáni azonnali cselekvőség, az alkalmazott ugyanazon eszköz, az ugyanolyan mozgásminta, az aljas indok, ami a lelepleződés megakadályozására irányult, a vádlott kijelentése, a sértett üldözése és a sértettben kialakult halálfélelem.

[59] Az ítéltábla álláspontja szerint a vádlottat egyenes ölési szándék vezette sértett¹ sértett bántalmazása során is, ugyancsak osztva az ügyészség álláspontját.

[60] A halálos eredmény e sértett esetében a sértett védekező magatartása és menekülése miatt nem következett be.

[61] Helyes volt a vádlottal szemben az elkövetéskori büntető törvény alkalmazása, mivel az elbíráláskori Btk. nem eredményezne kedvezőbb elbírálást, sőt az hátrányosabb rendelkezéseket tartalmaz a vádlottra nézve.

[62] Az elsőfokú bíróság által megállapított bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorultak:

[63] További enyhítő körülmény – a cselekmény tárgyi súlyához képest kisebb súllyal – az időmúlás, hiszen a bűncselekmény elkövetése óta több mint két év eltelt.

[64] A súlyosító körülmények közül mellőzte, hogy rendészeti iskola végzős diákjaként követte el a vádlott a cselekményt, mert annak nem volt jelentősége, a köznyugalom súlyos megzavarása helyett az útonálló módon történő elkövetést értékelte súlyosító körülményként.

[65] Ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt, a vádlott által elkövetett bűncselekmény büntetési tétele tíz évtől húsz évig terjedő szabadságvesztés, a középérték tizenöt év.

[66] A cselekmény jellegére figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a középértéktől a vádlott terhére tért el a szabadságvesztés meghatározásakor. Azonban az eltérés mértéke vonatkozásában nem vette kellő súllyal figyelembe, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt, azt, hogy a vádlott kevert személyiségzavara a bűncselekmény elkövetését elősegítette és hogy a vádlott életkora az elkövetéskor alig haladta meg a fiatalkort.

[67] Erre tekintettel az ítéltábla a szabadságvesztés tartamát tizenhat évre enyhítette.

[68] Helyes a szándékos bűncselekmény miatt hosszabb tartamú szabadságvesztésre ítélt vádlott közügyektől eltiltása, annak tartama arányos.

[69] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra, illetőleg az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítására vonatkozó rendelkezések törvényesek.

[70] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját a polgári jogi igény elbírálhatósága tekintetében.

[71] A sértetti jogokat gyakorló magánfél a temetési költségeket kívánta polgári jogi igény keretében érvényesíteni, amely költség nem közvetlenül a bűncselekmény folytán, nem annak közvetlen következtében keletkezett /Be. 56. § (1) bekezdés a) pont/.

[72] Erre figyelemmel az ítéltábla magánfél1 magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította a Be. 560. § (1) bekezdés c) pontja alapján, egyben mellőzte a vádlott illetékfizetésre kötelezését.

[73] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[74] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az enyhítésre irányuló fellebbezéseket alaposnak ítélve és az elsőfokú ítéletet hivatalból is felülbírálvá, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[75] A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2022. március 4. napjától 2023. február 8. napjáig letartóztatásban töltött időt is beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

[76] Az ítélet ellen a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2023. február 8.

Dr. Benedek Tibor sk.

Sefta Márta dr. sk.

Dr. Cserhádi Ágota sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.314/2022/35. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 19.B.196/2021/46. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2023. február 8.

Dr. Benedek Tibor sk.

a tanács elnöke